

קום בוצינא קדישא אפתח מלין קמי שכינתא,
 לנחתא נביעו לגבה ממשיחא קדישא,
 דאתמר ביה (שמות כז כ) שמן זית זך פתית למאור
 להעלת נר תמיד. דאיהי שכינתא דאתמר בה
 (משלי כ כז) נר ה' נשמת אדם. בגינה אתמר (ויקרא
 11) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. והכי
 לא תכבה נשמתה דמאן דיתעסק בה תמיד.
 אל תתנו דומיה לקודשא ברין הוא עד דיתער
 לגבה. דשרגא לית שכיכו לגבה. הדא הוא
 דכתיב (תהלים ל יג) למען יזמרה כבוד ולא ידם.
 דאיהי כבוד דילה (משלי ג טו) יקרה היא מפנינים
 וכל חפצה לא ישוה בה.

קום המנורה הקדושה, פתח
 דברים לפני השכינה להוריד
 אליה נביעה משמן קדוש,
 שנאמר בו (שמות כז) שמן זית זך
 פתית למאור להעלת נר תמיד.
 שהיא השכינה שנאמר בה (משלי
 3) נר ה' נשמת אדם. בגילה נאמר
 אש תמיד תוקד על המזבח לא
 תכבה. וכך לא תכבה נשמתו של
 מי שיתעסק בה תמיד. אל תתנו
 דמי לקדוש ברין הוא עד
 שיתעורר אליה, שהנר לא שוכך
 אצלו. זהו שכתוב למען יזמרה
 כבוד ולא ידם. שהיא כבודו,
 יקרה היא מפנינים וכל חפצים
 לא ישוו בה.

קום בוצינא קדישא פתח ואמר, בראשית ברא
 אלהים. רבון עלמא יהא רענא דילך
 לקימא בי (שמות ד יב) ואנכי אהיה עם פיך
 והוריתיך אשר תדבר. דלא בגין יקרא דילי
 עבידנא, אלא לאפתחא מלין קמי שכינתך.
 פתח ואמר זמנא תננא. (תהלים כה יד) סוד ה'
 ליראיו. איהו שבעין אנפין דסתרי תורה
 דצריך לפרשא בהון שבעין זמנין בעובדא
 דפרשתא דא דבראשית.

קום המנורה הקדושה, פתח
 ואמר, בראשית ברא אלהים.
 רבון העולם, יהי רצונך לקים בי
 ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך
 אשר תדבר. שלא בשביל כבודי
 עשיתי, אלא לפתח דברים לפני
 שכינתך. פתח ואמר פעם שניה.
 סוד ה' ליראיו, הוא שבעים
 פנים של סתרי תורה שצריך
 לפרש בהם שבעים פעמים
 במעשה של הפרשה הזו של
 בראשית.

תקון ראשון

תקונא קדמאה.

בראשית זמנין סגיאין אנון באורייתא ראשית,
 וכל חד אתפרש באתרה. קדמאה
 איהו (משלי ח כב) ה' קנני ראשית דרבו. דא אורייתא
 דאית ביה טעמי ונקודי ואתון. וכמה פקודין
 דעשה ולא תעשה דכלהו תלין בשם יהו"ה.
 הדא הוא דכתיב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וזה
 זכרי לדוד [ו] דוד. שמי עם י"ה שס"ה. זכרי
 עם ו"ה רמ"ח. שס"ה משמאלא, מדחילו
 דגבורה אתיהיבו פחד יצחק. רמ"ח מימינא,
 מדחילו דדרגא דאברהם דאתמר ביה (ירמיה לא

בראשית. פעמים רבות הן
 בתורה ראשית, וכל אחד מתפרש
 במקומו. הראשון הוא, (משלי ח) ה'
 קנני ראשית דרבו. זו התורה שיש
 בה טעמים ונקודות ואותיות,
 וכמה מצוות של עשה ולא
 תעשה, שכלן תלויות בשם
 יהו"ה. זהו שכתוב זה שמי לעלם
 וזה זכרי לדוד [ו] דוד. שמי עם י"ה
 - שלש מאות ששים וחמש. זכרי
 עם ו"ה - מאתים ארבעים
 ושמונה. שלש מאות ששים
 וחמש משמאל, מימין הגבורה
 נתנו פחד יצחק. מאתים ארבעים

ושמונה מימין, מאהבה של דרגת אברהם, שנאמר בו (ירמיה לא) אהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד. העמוד האמצעי כולל את שניהם. ומשום זה נקרא בשם יהו"ה.

אבר הימין א"ל, נוטל עמו ו"ה. זהו שכתוב אלוה מתימן יבוא. השמאל נוטל עמו י"ה מן אלהים. העמוד האמצעי נוטל שם שלם. ומשום זה אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ. כולל אותם בפסוק הזה.

ולכך מצוה יש טעם ידוע למעלה, ושכרה ידוע לאותם שיודעים הסודות הנסתרים של רבונם, לא התפסה מהם כל רו. זהו שכתוב (דניאל ד) כל סוד אין נסתר מן.

וכך את ואת של התורה, והקוץ שלה והנקוד שלה והטעמים שלה, יש להם סודות נסתרים למעלה. והמשכילים מכירים אותם שיש בהם פח לעמד בהיכל המלך, כמו שנאמר בחנניה מישאל ועזריה (שם א) ואשר פח בהם לעמד בהיכל המלך, בעמידת התפלה שהיא היכל המלך, כלולה מכל הטעמים והנקודים והאותיות. שאין ידיעה כמו ידיעת הנקודות והטעמים של האותיות, להכיר בהם סגולתא, שנאמר בו זרקא מקף שופר הולך סגולתא. וכלם נרמזו בהיות כמו זה: יי' ה'ה'ה' ו'ו' ה'ה'ה'.

בכך מקום שהם שלש יודיין יחד, רומזים יי' לסגולתא, שהיא השכינה הכלולה מחכמה חסד נצח. חכמות בחיך תרנה. ובגללם פרשה בעלי המשנה, הרוצה להחכים ידרים. שכל השלשה הם דרומיים. ה'ה'ה' בינה גבורה הוד. וכלם לצפון. ובגללם נאמר הרוצה להעשיר

אהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד. עמודא דאמצעייתא כליל תרוניהו. ובגין דא אתקרי בשם יהו"ה.

אבר ימינא א"ל נוטיל עמה ו"ה הדא הוא דכתיב (חבקוק ג ג) אלוה מתימן יבוא. שמאלא נוטיל עמה י"ה מן אלהים, עמודא דאמצעייתא נוטיל שמא שלים. ובגין דא (תהלים נ א) אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ. כליל לון ביהאי קרא.

וכך פקודא אית ליה טעמא ידיעא לעלא, ואגרא דילה ידיע לאנון דידיעין רזין סתימין דמאריהון. לא אתפסיא מנהון כל רו. הדא הוא דכתיב (דניאל ד) וכל רו לא אגס לך. וכך את ואת דאורייתא, וקוצא דילה ונקודה דילה וטעמי דילה, אית לון רזין סתימין לעלא. והמשפלים אשתמודען בהון דאית בהון חילא למיקם בהיכלא דמלכא. פגונא דאתמר בחנניה מישאל ועזריה (שם א ד) ואשר פח בהם לעמד בהיכל המלך, בעמידה דצלותא דאיהי היכל המלך, כלילא מפל טעמי ונקודי ואתון. דלית ידיעה פידיעה דנקדי וטעמי דאתון, לאשתמודעא בהון סגולתא, דאתמר ביה זרקא מקף שופר הולך סגולתא. וכלהו אתרמיזו בהון פגונא דא יי' ה'ה'ה' ו'ו' ה'ה'ה'.

בכך אתר דאנון תלת יודיין פחדא יי' רמיזין לסגולתא, דאיהי שכינתא כלילא מן חכמה חסד נצח. (משלי א כ) חכמות בחיך תרנה. ובגיניהו אוקמוה מארי מתניתין הרוצה להחפים ידרים. דכלהו תלתא אנון דרומיים. ה'ה'ה' בינה גבורה הוד. וכלהו לצפון. ובגיניהו אתמר הרוצה להעשיר יצפין. זפאה איהו מאן דמכון בהון. לנחפא

חֲכַמְתָּא וְעוֹתְרָא לְשְׁכִינְתָּא, דְּאִתְמַר בְּהּ קִדְשָׁהּ
לְךָ יִשְׁלָשׁוּ. דְּהֵכִי אִיהוּ סְגוּלְתָּא דִּילְהוּן לְנַחְתָּא
חֲכַמְתָּא וְעוֹתְרָא.

וּבָאָה אִיהוּ מָאן דְּלֹא נָטִיל אִיהוּ אַגְרָא לְגַרְמָה,
אַלְּא דְּאוּלִיף סְגָלוֹת אֲלִין לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא
דְּאֲלִין סְגָלוֹת אֲלִין דְּבַעְלָה דְּנַחְתָּא לֹון לְגַבְּהָ.
ו'ו'ו' פְּתַר תְּפַאֲרַת יְסוּד. בְּגִין דְּכֶתֶר אִיהוּ יו"ד
דְּסָלִיק לְחֻשְׁבֹּן כ' דְּתַמֵּן ו' תְּרִין וו"ן רְמִיזִין
בְּאֵת וַא"ו. וְכִלְהוּ תְּלַת ווין פְּלִילָן בְּצַדִּיק חַי
עֲלָמִין. דְּהֵכִי סְלָקִין תְּלַת ווין פְּחֻשְׁבֹּן ח"י.
וְהֵאֵי אִיהוּ וּבְרָכוֹת לְרֵאשׁ צַדִּיק.

וְאֲרִין תְּלַת ווין סְגָלָה דִּילְהוּן לְיַחְדָּא שְׁכִינְתָּא
עִם קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. וְהֵאֵי אִיהוּ לְקֶרֶב
רְחוּקִים דְּאַנוּן אֲרַחִים, דְּבַהוּן קַפְצָה אֲרַעָא
לְיַעֲקֹב. דְּאֵת ו' דְּרָף אִיהוּ. הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב
(במדבר כד יז) דְּרָף כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב. (משלי ל יט) דְּרָף הַנֶּשֶׁר
בְּשָׁמַיִם. קְפִיצַת הַדְּרָף שְׁכִינְתָּא. דְּבִאֲלִין ווין
קַפְצַת אֲרַחָא לְגַבֵּי בַעְלָה. וְאִיהוּ (תהלים טו) יִשְׁיֵשׁ
כְּגַבּוֹר לְרוּץ אֲרַח לְגַבְּהָ. וּבְגִינֵיהוּ אִתְמַר (משלי
ג יז) דְּרַכִּיָּה דְּרַכִּי נַעַם.

וּמִסְטָרָא דְּאֵת וַא"ו מִן שֵׁם בֵּן ע"ב עָבִיד י"ב
אוּרִין בְּיַמָּא, דְּאֶעְבְּרוּ בִּינֵיהוּ י"ב
שְׁבֻטִין דְּתַלְתַּת שְׁמֵהּ אַנוּן, בְּוִיסַע וַיְבֹא וַיֵּט.
וְאַנוּן וְה"ו אַנ"י וְה"ו. וְרִישֵׁי תַבִּין דִּילְהוּן
וַא"ו. יַמָּא בְּאִמְצַעִיתָא א' אֶלְף בִּינָה וְתַשְׁפַּח
לָהּ.

וּבְתַקְפָּא דְּתִרִין וו"ן אֲלִין, בְּקַע שְׁמָשָׁא
רְקִיעִין וְעָבִיד בְּהוּן י"ב אוּרְחִין
בְּרַקִּיעַ דְּאִתְמַר בֵּיהּ (מ"א ח לד) וְאַתָּה תִּשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם. וְחֻמֵּשׁ סְרִי יָהּ וְחַד סְרִי וָיָה סְלָקִין
חֻשְׁבִּינְהוּן שִׁמ"ו. פְּעַל בְּכ"ח מ"ה דְּסְלָקִין
לְחֻשְׁבֹּן שְׁמַיִם לְעֵלָא עֶשְׂרֵי מֵינֵי תַלְמִים דְּכִלְיָן
בְּעֶשְׂרֵי אֲתוּן דְּשָׁמָא מְפָרֵשׁ וְסְלָקִין מ"ה. וְעַם

יִצְפִּין. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמֻכּוֹן בְּהֵם
לְהוֹרִיד חֲכָמָה וְעֶשֶׂר לְשְׁכִינָה,
שְׁנַאֲמַר בְּהּ קִדְשָׁהּ לְךָ יִשְׁלָשׁוּ,
שְׁכָף הִיא הַסְּגָלָה שְׁלָהֶם, לְהוֹרִיד
חֲכָמָה וְעֶשֶׂר.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא נוֹטֵל שְׁכַר
לְעִצְמוֹ, אֲלֹא שְׁמַלְמַד הַסְּגָלוֹת
הַלְלוּ אֶל הַשְּׁכִינָה, שְׁאוֹתָן סְגָלוֹת
הֵן שֶׁל בַּעְלָה שְׁמוֹרִיד אוֹתָן
אֲלֵיהֶן. ו'ו'ו' פְּתַר תְּפַאֲרַת יְסוּד.
מִשׁוּם שְׁפַתָּר הוּא יו"ד שְׁעוּלָה
לְחֻשְׁבֹּן כ', שֵׁשׁ ו'. שְׁתֵּי וו"ם
רְמוּזוֹת בָּאוֹת וַא"ו. וְכֹל שְׁלֹשׁ
הַוּו"ם כְּלוּלוֹת בְּצַדִּיק ח"י
הַעוֹלָמִים, שְׁכָף עוֹלוֹת שְׁלֹשׁ וו"ם
פְּחֻשְׁבֹּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְזֵהוּ
וּבְרָכוֹת לְרֵאשׁ צַדִּיק.

וְשִׁדְשׁ הַוּו"ם הַלְלוּ, סְגָלְתָן לְיַחַד
אֵת הַשְּׁכִינָה עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְזֵהוּ לְקֶרֶב רְחוּקִים, שֶׁהֵם
אוּרְחִים, שְׁבִיהֶם קַפְצָה הָאֲרָץ
לְיַעֲקֹב, שֶׁהָאוֹת ו' הִיא דְּרָף. זֵהוּ
שְׁפַתּוֹב (במדבר כד) דְּרָף כּוֹכֵב
מִיַּעֲקֹב. דְּרָף הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם.
קְפִיצַת הַדְּרָף שְׁכִינָה. שְׁבִוּו"ם
הַלְלוּ קַפְצָה הַדְּרָף לְבַעְלָה, וְהוּא
יִשְׁיֵשׁ כְּגַבּוֹר לְרוּץ אֲרַח אֲלֵיהֶן.
וּבְגִלְלֵם נֶאֱמַר (משלי א) דְּרַכִּיָּה דְּרַכִּי
נַעַם.

וּמִצַּד הָאוֹת וַא"ו מִן שֵׁם בֵּן
שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם עוֹשֶׂה שְׁתַּיִם
עֶשְׂרֵה דְּרַכִּים בַּיָּם, שְׁעָבְרוּ
בִּינֵיהֶם שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבֻטִים,
שְׁשֻׁלְשָׁה שְׁמוֹת הֵם בְּוִיסַע וַיְבֹא
וַיֵּט, וְהֵם וְה"ו אַנ"י וְה"ו. וְרֵאשִׁי
תַּבּוֹת שְׁלָהֶם וַא"ו. הֵיךְ בְּאִמְצַע
א' אֶלְף בִּינָה, וְתַמְצָא אוֹתָהּ.
וּבְחֻזֵּק שֶׁל שְׁתֵּי הַוּו"ם הַלְלוּ
בּוֹקַע הַשָּׁמַיִם רְקִיעִים וְעוֹשֶׂה
בְּהֵם שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה דְּרַכִּים בְּרַקִּיעַ,
שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם.
וְחֻמֵּשׁ עֶשְׂרֵה י"ה וְאַחַת עֶשְׂרֵה
ו"ה עוֹלָה חֻשְׁבֹּנָם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אַרְבָּעִים וּשְׁשׁ. פְּעַל בְּכ"ח